

ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜ ಗುರುಸಾರ್ವಭೌಮ ವಿರಚಿತ ಒಂದು ಅಪ್ರಾರ್ಥ ಕೃತಿಯನ್ನು ಮನನ ವಾಡೋಣ, ಈ ಕೃತಿಯು ಇಂದಿಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿದೆ.

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಹಾಭಾರತದ ವಿರಾಟಪರವಾದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರತಕ್ಷಂತಹ "ಕೀರ್ಚಕವಧೆ" ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಜರ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬಂದಿರುವಂತಹ ಅಪ್ರಾರ್ಥ ಕೃತಿ. ಹೀಗಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಅಥಾದನುಸಂಧಾನದಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವದು ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ತಮ ಪಕ್ಷ, ಆದ್ದರಿಂದ ಯಥಾಶಕ್ತಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವದು.

ಭೀಮಸೇನ ಕಾಮಿನಿಯಾದನು ||ಪ||

**ಭೀಮಸೇನ ಕಾಮಿನಿಯಾಗಲು ।
ಪ್ರೀಮದ ಸತಿಯ ಕಾಮಿಸಿದವನ
ರೂಪರಾತ್ರಿಗೆ ಸೀಳುವೆನ್ನೆನ್ನತಾ
ಸಾಮಜವರದನ ಪಾಡುತಲಿ ||ಅ ಪ||**

ಸೂಳಾಧ್ರಾಃ: ಭೀಮಸೇನ ಕಾಮಿನಿಯಾದನು = ಭೀಮಸೇನನು ಸ್ತ್ರೀವೇಷ ಧರಿಸಿದನು. ಮೂಲತಃ: ಕೀರ್ಚಕನು ವಿಷಯಾಸಕ್ತ ಪುರುಷರನ್ನು ಮತ್ತೂ 'ವಿಷಯಾಸಕ್ತ' ಯನ್ನೂ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಿಸಲು, ಲೋಕಕ್ಕೆ ವಿಷಯಾಸಕ್ತ ಪುರುಷರ ಗತಿ ತೋರಿಕೊಡಲೋಸುಗ, ಭೀಮಸೇನ ಸ್ತ್ರೀವೇಷವನ್ನೇ ಧರಿಸಿದನು.

ವಿಷಯ ಮಾಹಿತಿ : ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಮೂಲಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ತಾತ್ಪರ್ಯಾನಿಣಂಯದಲ್ಲಿ ಭೀಮಸೇನನು ಸ್ತ್ರೀವೇಷದಿಂದ ಕೀರ್ಚಕನ ವಧೆಗಾಗಿ ತೆರಳಿದನೆಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಶೂನ್ಯಗೃಹವು ಕತ್ತಲೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತಾದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ವೇಷಮರೆಸಿ ತೆರಳುವುದು ಚೆಚಿತ್ತಪೂರ್ಣವೆನಿಸುವದೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಹಾಭಾರತದಂತೆ ಭೀಮಸೇನ ಅಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತವಾಗಿ, ಯಾರಿಗೂ

ಗೊತ್ತಾಗದಹಾಗೆ ತೆರಳಿದನೆಂದಿದೆ. ಕೆಲವು ಕೀರ್ತನೆಗಳೂ ಕೂಡ ಸ್ತೋಪೇಷದಬಗ್ಗೆ ರಚನೆಗೊಂಡಿವೆ. ಸಂದಭಾಂಸುಸಾರ ಫಟನೆಗಳನ್ನು ಹೆಣೆಯುತ್ತ ಬಂದರೆ ಕಾವ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮತ್ತೂ ಜನರಿಗೆ ಬೇಗನೆ ಸಾರಂಶ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹೀಗೆ ರಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಅಥವಾ ಕೀರ್ತನೆ ಭ್ರಮೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲ ಸುಂದರ ರೂಪಕವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿರುವರು ಎಂದೂ ಭಾವಿಸಬಹುದು.

ಅಲ್ಲದೆ, ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ರಾಜರು ರಚಿಸಿದ ಅಮೂಲ್ಯ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅಧ್ಯಾಗಳಿದ್ದು ಅವೆಲ್ಲವೂ ಒಂದಲ್ಲು ಒಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ವೋದ ಉಂಟುಮಾಡುವದರ ಜೊತೆಗೆ ಲೋಕೋಪಕಾರ ಉದ್ದೇಶವೂ ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದರ ತಿರುಳನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರದ ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿ ಅರಿತಾಗ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಮಾತಿನ ಅಂತರಂಗವು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ತೆರೆಯುತ್ತದೆ. ಹಲವಾರು ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಕೆಲವೊಂದು ಕೃತಿಗಳು 'ಕವಿ ಕಲ್ಪನೆ'ಯ ಜೊತೆಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಾಧ್ಯಾದ ಉದ್ದೇಶವೂ ಇರುವುದು ಕಂಡಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಶ್ರೀಅನಂತಾದ್ವಿತೀರ ರಚನೆಯಾದಂತಹ "**ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶ ಪಾರಿಜಾತ**" ದಲ್ಲಿ, ಬರುವ ಕೋರವಂಚಿ ಕಥಾನಕವೆಲ್ಲ ಕವಿಯ ಅಪೂರ್ವ ಕಲ್ಪನೆ. ಇದು ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಹರಿಯು ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಹೊಸದಾದ ಆಯಾಮ ನೀಡಿ ಅದರ ಫಲವನ್ನೂ ಸಹ ನೀಡುವನು. ಇದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಸದ್ಭಕ್ತರು ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶ ಪಾರಿಜಾತ'ದ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡಿ ಫಲ ದೊರಕಿದ ನಿದರ್ಶನಗಳೇ ಸಾಕ್ಷಿ. ಹೀಗಾಗಿ ನಾವು ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಿಗಳ ವಚನಗಳನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರದ ಚೊಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯೈಸಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಉದ್ಧಾರವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಈ ಸೂಚನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಮುಂದುವರೆಯೋಣ :

ಭೀಮಸೇನ ಕಾಮಿನಿಯಾಗಲು = ಅಜ್ಞಾತವಾಸದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಕಾರಣ ನಿಜಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರಲು ಸ್ತೋಪೇಷಧಾರಿಯಾಗಲು ತೀರ್ಯಾದನಿಸಿದ.
ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರೇಮದ ಸತಿಯ ಕಾಮಿಸಿದವನ = ನೀತಪತ್ತಿಯಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಭಾರತೀಯೇವಿಯ(ದ್ವಿಪದಿಯ) ಅಂಗಸಂಗವನ್ನಪೇಕ್ಷಿಸಿದ ಕೀರ್ತನ, ರೂಪಾಮರಾತ್ಮಿಗೆ ಸೀಳುವೆನೆನ್ನುತ್ತ = ರಾತ್ರಿಯಾಮದಲ್ಲಿ(ಯಾಮ ಕಳೆದ ರಾತ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲಿ)
ಕೊಲ್ಲುವೆನೆಂದು, ಸ್ತೋಪೇಷಧರಿಸಿ, ಸಾಮಜವರದನ ಪಾಡುತ್ತಲೆ =
ಗಜೀಂದ್ರವರದನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತ ಸ್ತೋಪೇಷಧರಿಸಿದ. ಎಲ್ಲ

ಕರುಣಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುವ ಹೊದಲು. ಶ್ರೀಹರಿಪೂಜೆಯೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸುವ
ಶುದ್ಧಾಂತಃಕರಣ ಶ್ರೀಭೀಮಸೇನನದು.

ರಾಜಾಧಿರಾಜನು ಗಜಪುರದಲ್ಲಿ ।
ಜೂಜನಾಡಿ ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನು ಸೋತು ।
ವಿಜಯಮುಖ್ಯನುಜರ ಒಡಗೂಡಿ ।
ಭುಜಗಶಾಯಿಯ ಭಜಿಸುತ್ತ
ಸೂಚಿವೋನೆಯಷ್ಟು ಗೋಜಿಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ
ವ್ಯಾಜದಿಂದ ರೂಪಮಾಜಿಕೊಂಡು ಪ್ರೋಗೆ
ರಾಜಮತ್ಸ್ಯನೋಳು ಭೋಜನವ ಮಾಡುತ್ತ ।
ಪೂರ್ಣಿಸಿಕೊಂಬುದು ಸೋಜಿಗವು॥೧॥

ವಿಶೇಷಾಧಿಕ :

ರಾಜಾಧಿರಾಜನು ಗಜಪುರದಲ್ಲಿ = ಯುಧಿಷ್ಠಿರನು ಹಸ್ತಿನಪುರದಲ್ಲಿ
ಪಗಡೆಯಾಟವಾಡಿ, ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಏಶ್ವರ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲ ಸೋತು
ವಿಜಯಮುಖ್ಯನುಜರ ಒಡಗೂಡಿ ಭುಜಗಶಾಯಿಯ ಭಜಿಸುತ್ತ = ಅಜುಂನಾದಿ
ಸಹೋದರರಿಂದೊಡಗೂಡಿ, ಶೇಷಶಾಯಿಯಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತೆ ಎಲ್ಲ
ಭಗವಂತನವತಾರಗಳು ಶೇಷಶಾಯಿಯಾದ ಶ್ರೀಅನಂತಪದ್ಮನಾಭರೂಪದಿಂದ
ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತವೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೂ ಸಹ ಅನಂತಪದ್ಮನಾಭ ಅಲ್ಲದೇ ಶೇಷಶಾಯಿಯೂ
ಅವನೇ. ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಬಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಅಸುರಾವೇಶದಿಂದ, ಶ್ವೇತದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ
ವಿಡಂಬನೆಯ ನಿದ್ರೇಯನ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಶೇಷಶಾಯಿಯ ಕಿರೀಟ ಕದ್ದೂಯ್ಯಾಗ,
ಗರುಡನು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ, ಬಲಿಯಿಂದ ಕಿರೀಟವನ್ನ ಕಸಿದು ತರುವ ಮಾಗಣದಲ್ಲಿ
ಗೋಮಂತಪವತದ ಮೇಲೆ ವಿಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ತಲೆಯಮೇಲಿಟ್ಟು
ಸಮರ್ಪಿಸಿದನು. ಅದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ತಲೆಗೆ ಒಂದು ಚೂರು ವೃತ್ತಾಸವಿಲ್ಲದೆ
ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿತೆಂಬ ವಿಚಾರ ಭಾಗವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು
ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜರು ಭುಜಗಶಾಯಿಯ ಭಜಿಸುತ್ತೆ ಎಂಬ ಪದದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಸೂಜಿವೋನೆಯಷ್ಟು ಬೇರೆ ಗೋಜಿಲ್ಲದೆ = ಸೂಜಿಯ ತುದಿ ಉರುವಷ್ಟು ಸಹ ತನ್ನದೆಂಬ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲದೆ, ಬೇರೆ ವ್ಯಾಜದಿಂದ = ಪಣದಂತೆ ಇ ವರ್ಷ ವನವಾಸ ಕಳೆದು, ನಿಯತವಾದ ಒಂದುವರ್ಷದ ಅಜಾಳತವಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಕಾರಣಾಂತರಗಳನ್ನು ತೋರಿ, ನಿಜರೂಪಗಳನ್ನು ಮರೆಮಾಡಿಕೊಂಡು(ವೇಷಧಾರಿಯಾಗಿ), ವಿರಾಟರಾಜನಲ್ಲಿ, ರಾಜನೋಂದಿಗೆ ಭೋಜನ, ಭೋಗಿಸುತ್ತು, ಗೌರವಹೋಂದಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಆಶ್ಚರ್ಯದ್ವಾರಾ(ಸೋಜಿಗವು).

ಪಾಂಡವರು ವನವಾಸದ ಅವಧಿ ಕಳೆದು, ಒಬ್ಬರಾದ ಮೇಲೊಬ್ಬರಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ವಿರಾಟನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಎಲ್ಲರೂ ದೇವರೂಣಿಗ್ಯ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬ ವಿಚಾರ ವಿರಾಟ ಪರವರ್ತನಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಇವರೇ ಪಾಂಡವರೇನೋ, ಎಂಬ ಸಂಶಯ ಯಾರಿಗೂ ಹುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ, ಇದು 'ಸೋಜಿಗವು' ಎಂದೂ ಸಹ ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜರ ಉದ್ದಾರ!

ಮಾನಿನಿದ್ರ್ಯಾಪದ ಶ್ರೀಣಿಲಿ ಬರುತಿರೆ ।
ತ್ರಾಣ ವಿರಾಟನ ರಾಣಿಯು ಕಾಣಾತ
ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಯಾರೆಂದು ಮನ್ಮಿಸಿ ಕೇಳಲು ।
ಮುನ್ನಿನ ಸಂಗತಿ ಪೇಣಿದಳು
ಅಣಿಮುತ್ತಿನಂಥ ವಾಣಿಯು ಕೇಳಲು ।
ಕೊಂಣಿಲಿ ನಿನ್ನಂಥ ಜಾಣಿಯ ಕಾಣೆನು
ಪ್ರಾಣ ನೀ ಎನಗೆ ವೇಣಿ ಹಾಕಿನ್ನುತ್ತ ।
ಪಾಣಿ ಹಿಡಿದು ಕರೆತಂದಳಾಗ ॥ ೨ ॥

ಸ್ವಾಲಾಫ್ :

ಮಾನಿನಿದ್ರ್ಯಾಪದ ಶ್ರೀಣಿಲಿ ಬರುತಿರೆ = ಪೂಜ್ಯಳಾದ, ಯಾಕೆಂದರೆ ದ್ರ್ಯಾಪದಿಯು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಭಾರತೀಯೇವಿಯ ಅವಶಾರಳು, ಶ್ರೀಣಿಲಿ ಬರುತಿರೆ ಅಂದರೆ, ನಗರದ ಅಥವಾ ಪೇಟೆಯ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವಾಗ, ತ್ರಾಣ ವಿರಾಟನ ರಾಣಿಯು ಕಾಣಾತ = ತ್ರಾಣಿ, ಸಮಧಾನಾದ ಅಥವಾ ಅಧಿಕಾರಿಣಿಯಾದ ಮತ್ತು ದೇಶದ ರಾಣಿ, ವಿರಾಟನ ಪತ್ನಿ ಸುದೇಷ್ಯೆಯು ದ್ರ್ಯಾಪದಿಯನ್ನು ಕಾಣಾತ, ನೋಡಿ, ಧ್ಯಾನಿಸಿ

ಯಾರೆಂದು ಮನ್ಮಿಸಿ ಕೇಳಲು = ಅತ್ಯಂತ ಲೋಕಸುಂದರಿಯಾದ ದ್ರುಪದಿಯ ಚೆಲ್ಪಿಕೆಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತ, ಈಕೆ ಯಾರಿರಬಹುದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಗೌರವದಿಂದ ಕರೆದು "ನೀನು ಯಾರು" ಎಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ ಮನ್ಮಿನ ಸಂಗತಿ ಹೇಳಿದಳು = ಹಿಂದಿನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ದ್ರುಪದಿಯು ಸುದೇಷ್ಟಿಗೆ ಅರುಹಿದಳು, ತಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಏಕೆ ಬರಬೇಕಾಗಿಬಂತು, ಮುಂತಾದ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದಳು ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ಹಿಂದಿನ ಸಂಗತಿಗಳು ಎಂದರೆ, ದ್ರುಪದಿಯು ಪಾಂಡವರ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಿ, ಅವರು ಕಾಡಿಗೆ ತೆರಳಿದನಂತರ, ನಾನು ಅವರ ಪರಿಚಾರಿಕೆಯಾದ್ದರಿಂದ, ಬೇರೆಕಡೆಗೆ ಹೊಗದೆ ಜೀವನಾರ್ಥವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ಆಣಿಮುತ್ತಿನಂಥ ವಾಣಿಯ ಕೇಳಲು = ಶ್ರೀಷ್ಟ ಮುತ್ತಿನಂಥ, ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಅನಭ್ಯರ್ಥವಾದ, ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸುದೇಷ್ಟಿಯು ಕೇಳಲು., ಇದರಿಂದ ದ್ರುಪದಿಯು ವಾಗಭಿಮಾನಿಯಾದ ಭಾರತೀಯೇವಿಯ ಅವತಾರಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕ್ಷೋಣಿಲ ನಿನ್ನಂಥ ಜಾಣಿಯ ಕಾಣಿನು = ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಸಮಾನರಾದ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿನಿಯನ್ನು, ಸುಂದರಸ್ತೀಯನ್ನು, ನಾನು ನೋಡಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಣಿ ನೀ ಎನಗೆ ವೇಣಿ ಹಾಕೆನ್ನತ = ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿ ಶಬ್ದ "ಅನಾರ್ಥ ಸ್ತ್ರೀ" ಎಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೊರಟಿದೆಯೆಂದು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಹೇ, ಅನಾರ್ಥಿ ನೀನು ನನಗೆ(ಸುದೇಷ್ಟಿಗೆ) ಕೇಶಾಲಂಕಾರಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಸೇವಕಿಯಾಗಿರು ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಪಾಣಿ ಹಿಡಿದು ಕರೆತಂದಳಾಗ = ಕೈಪಿಡಿದು, ಆಶ್ರಯದ ಭರವಸೆ ನೀಡಿ, ತನ್ನ ಅರಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡಳು ಎಂದರ್ಥ.

ಸೂಚನೆ: ಧರ್ಮರಾಜನು ಕಂಕ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ರಾಜನ ಸಲಹಿಗಾರನಾಗಿ. ಶ್ರೀದಂಡಿ ಸನ್ಯಾಸಿ ವೇಷವನ್ನೂ, ಭೀಮಸೇನ 'ಬಲ್ಲವ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಅಡಿಗೆಯವನ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಶೂದ್ರವೇಷದಿಂದ, ಅಜುಂನ ನವ್ಯಂಸಕ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಬೃಹನ್ನಳೆಯೆಂದೆನಿಸಿ, ನಕಲನು 'ದಾಮಗ್ರಂಥಿ' ಅಥವಾ ಗ್ರಂಥಿಕ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಸೂತನಾಗಿಯೂ, ಸಹದೇವನು ತಂತಿಪಾಲ ಅಥವಾ ತಂತ್ರಿಪಾಲ ಅಥವಾ ಅರಿಷ್ಟನೇವಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಗೋಪಾಲಕನಾಗಿಯೂ, ಮತ್ತು ದ್ರುಪದಿಯು ಭೀಮಸೇನನಿಗೆ ಸಹಧರ್ಮಿಣಿ ಎನ್ನಿಸುವ ಧರ್ಮದಿಂದ ಶೂದ್ರ ಜಾತಿಯ ಸೈರಂದ್ರಿ

ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿದಳು ಹಾಗೂ ಪಾಂಡವರು ವಿರಾಟರಾಜನಲ್ಲಿ ಅಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆದರು.

.....ಯತಿಃ ಸೂದಃ ಷಂಡವೇಷೋ ಶ್ವಸೂತ ವೇಷೋ ಗೋಪೋ ಗಂಥಕತ್ತಿಂ ಚ ಜಾತಾಃ.....ಮ.ತಾ.ನಿ. ಅಧ್ಯಾಯ ಇ, ಅನೇ ಶ್ಲೋಕ.

ಭೀಮಸೇನಸಧಮಾಂಧ ಶೂದಾ ಸೈರಂದ್ರಿಕಾ ಭವತ್ |
ದ್ರೌಪದೀ ಭತ್ರ್ಯಸಾಧಮ್ಯಂ ಸ್ತ್ರೀಣಾಂ ಧಮೋಽ ಯತಃ ಸದಾ || ೧೦ ||

ಈತ ಕೇಳೋ ಪರದೇಶದಿಂದೊಬ್ಬಳು |
ಕೇಶ ಕಟ್ಟುವಂಥ ವೇಷದಿ ಬಂದಳು
ಸಾಸಿರಮುಖಿದ ಶೇಷನೀ ರೂಪವ |
ಲೇಸಾಗಿ ತಾ ವಣೀಸಲಾರ
ವಾಸಮಾಡುವೆನು ಮಾಸ ಈರಾರೆಂದು |
ಗ್ರಾಸವ ಕೊಟ್ಟೆನ್ನ ಪ್ರೋಷಿಸೆಂದ ನುಡಿ-
ದೊಸನು ಪೇಳಲು ಮೀಸೆಯ ತಿರುಹುತ್ತು |
ಮೀಸಲೆನಗೆಂದು ತೋಷಿಸಿದ || ೫ ||

ಸ್ತೋತ್ರಾಧಿ :

ಪಾಂಡವರು ವಿರಾಟನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಕೀಚಕನು ದಿಗ್ವಿಜಯಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದ್ದ. ಕೀಚಕನು ರಾಣಿ ಸುದೇಷ್ಯಿಗೆ ಅಣ್ಣನಾಗಬೇಕು, ವಿರಾಟರಾಜನಿಗೆ ಮೈದುನ, ಈತನು 'ಬಾಣ' ಎಂಬ ಅಸುರನ ಅಂಶ. ಶಿವನ ವರಬಲದಿಂದ ತುಂಬಾ ಬಲಾಢ್ಯನಾಗಿದ್ದವ. ಕೀಚಕನ ಆಗಮನವಾದಾಗ ಪಾಂಡವರ ಅಜಾಳತವಾಸ ಮುಗಿಯಲು ಇನ್ನೂ ಎರಡು ತಿಂಗಳಿಂದ ಅವಧಿ ಬಾಕಿ ಇದ್ದಿತ್ತು(...ಸಂವತ್ಸರೇ ದ್ವಿವಾಸೋನೇ ವಿಚಿತ್ರ ದಿಶ ಆಗತಃ |....ಮ.ತಾ.ನಿ. || ೫/೧೦||

ಆ ಕೀಚಕನಿಗೆ ನೂರ್ಯೆದು ಜನ ತಮ್ಮಂದಿರದ್ದರು ಅವರಿಗೂ ಕೂಡ ಶಿವನ ವರವಿದ್ದಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಬಂದ ಕೀಚಕ ದ್ರೋಪದಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ ತಕ್ಷಣ ಇವಳಾರೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ, ಆಗ ರಾಣಿಯು ಉತ್ತರಿಸುವಳು, ಈಶ ಕೇಳೋ ಪರದೇಶದಿಂದೊಬ್ಬಳು ಎಂದು...

ಇಲ್ಲಿ ಕೀಚಕನನ್ನು ಈಶ ಎಂದರೆ, ಸಮಧಣ ಕೀಚಕ!, ಏಕೆಂದರೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಶಿವವರದ ಬಲದಿಂದ ಆತ ಬಲಾಧ್ಯನಾದ ಕಾರಣ ಸಮಧಣನೆ ಎಂದು ಸಂಬೋಧಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಕೇಶ ಕಟ್ಟುವಂಥ ವೇಷದಿ ಬಂದಳು = ಇವಳು(ದ್ರೋಪದಿ) ಅನ್ಯದೇಶದಿಂದ ಗಂಧಲೇವನ ಕೇಶಾಲಂಕಾರಾದಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದಳೆ. ಸಾಸಿರ ಮುಖದ ಶೇಷನೀ ರೂಪವ ಲೇಸಾಗಿ ವಣಿಕಸಲಾರ = ಸಾವಿರಮುಖವುಳ್ಳ ಶೇಷದೇವನೂ ಸಹ ಸೌಂದರ್ಯವಿಣಿಯಾದ ಈಕೆಯನ್ನು ಲೇಸಾಗಿ = ಅಂದರೆ ಪೂಣಿವಾಗಿ ವಣಿಕಸಲಾರ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಭಾರತೀದೇವಿಯು ರುದ್ರಾದಿದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸಹ ನಿಲುಕದ ಗುಣಪೂರ್ಣಳು.

ಅದಕ್ಕೆ ಸತ್ತತ್ವರತ್ವಮಾಲಾದಲ್ಲಿ "ರುದ್ರಾದಿಸವಣದೇವಾನಾಂ
ಮನೋವಾಚಾಮಗೋಚರಾ ಅನಾದಿತಶ್ಚ ಸವಣಜ್ಞಾ ದ್ವಾತ್ರಿಂಶಲ್ಲಕಷ್ಟೇಯುಃತಾ॥
ಎಂದಿದ್ದಾರೆ

ಇವಳು ಸಾಮಾನ್ಯಳಲ್ಲವೆಂದು ಸುದೇಷ್ಯೇಯು ಸಹ ಅರಿತಿದ್ದ ವಿಚಾರವನ್ನು "ಕೇಶ ಕಟ್ಟುವಂಥ ವೇಷದಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಗ್ರಹಿಸಬಹುದು.

ಮಾಸ ಈರಾರು = ಗೂ ತಿಂಗಳು ವಾಸ ಮಾಡುವೆನೆಂದೂ, ತಾವು ಗ್ರಾಸ ಕೊಟ್ಟ
ಪ್ರೋಷಿಸು = ಅನ್ನಾದಿಗಳನ್ನಿತ್ತು ಪಾಲಿಸಿರ ಎಂದು ನುಡಿದಳು.

ಇಲ್ಲಿ "ನುಡಿದೋಸನು" ಎಂದರೆ, ನುಡಿದ+ಓಸನೂ, ಓಸನೂ ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ, (ಈ ಶಬ್ದದ ಬಳಕೆ ಉತ್ತರಕನಾಡಟಕದಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಪುರಂದರಧಾಸರೂ ಸಹ ಈ ಶಬ್ದವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ.."ಪಾಪ್ರೋಸು ಹೋದುವಲ್ಲ= ಪಾಪ + ಓಸು = ಪಾಪ

ಎಲ್ಲವೂ ಹೋದುವಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಒಂದಧ್ರ, ಪಾಪೋನು = ಚಪ್ಪಲಿಗಳು ಎಂದೂ ಅಥವಿದೆ). ಮೀಸೆಂಯ ತಿರಹತ್ತ ಮೀಸಲೆನಗೆಂದು ತೋಷಿಸಿದ = ಕೀಚಕ ಅತ್ಯಂತ ಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂದ ಮೀಸೆಂಯನ್ನು ಹುರಿಮಾಡುತ್ತ ಈ ಸೈರಂದ್ರಿಯು ನನ್ನ ಭೋಗಕ್ಕೆ ಕಾದಿಡಲ್ಪಟ್ಟವಳು ಎಂದು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟನು.

ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶ, ಅಜ್ಞಾತವಾಸಕಾಲಕ್ಕೆ ದ್ವಾಪದಿಯ ವಯಸ್ಸು ಸುಮಾರು ಅರವತ್ತಕ್ಕೂ ಮೀರಿತ್ತು. ಅಂತಹ ೬೦ ವರ್ಷವಾದರೂ ದ್ವಾಪದಿಯು ಎಲ್ಲ ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ವಿಲಕ್ಷಣವಾಗಿ, ಸೌಂದರ್ಯದ ಖಣಿಯಾಗಿ ಮೇರೆಯುತ್ತಿದ್ದಳೆಂಬುದು ಮಹಾವಿಶೇಷ. ಶುಜಾಗಳಿಗೆ ವಯೋಮಾನದ, ಮುಷ್ಟಿನ ಪರಿಣಾಮ ಎಂದೂ ಆಗದು ಎಂಬುದು ಶಾಸ್ತ್ರವಿಚಾರ. ಇದನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಕೃಂಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಲು ರಾಜರು ಸಾವಿರಮುಖಿದ ಶೇಷನಿಗೂ ಸೌಂದರ್ಯದ ವಣಣನೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗದು ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ನಾರಿ ಅಕ್ಷನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿಹಳ್ಳಿ ।
ಮೋರೆಯ ನೋಡಲು ಭಾರಿಗುಣವಂತೆ
ತೋರುತಲಿದೆ ಎನ್ನ ಸೇರಿದ ಮೇಲನು- ।
ಚಾರಿ ಎನಿಸುವೆ ಮೀರಿದ್ದಕ್ಕೆ
ವಾರೆಗಳ್ಳಿಲೊಂದು ಸಾರಿ ನೋಡಲೆಂದು ।
ಬಾರಿಬಾರಿಯಾಕೆ ಮೋರೆ ನೋಡುತ್ತಿರೆ
ನೀರೆ ಆ ಕೂರನ ಫೋರರೂಪಕ್ಕಂಜಿ ।
ಮೋರೆ ತೋರದೆ ಗಂಭೀರದಿರೆ ॥ ೪ ॥

ಸೂಧಾರಣ :

ಕೀಚಕನು ಯೋಚಿಸುವ ಪರಿಯನ್ನು ರಾಜರು ಇಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಿರುವರು,
ನಾರಿ ಅಕ್ಷನಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಕೊಂಡಿಹಳ್ಳಿ = ಈ ಸ್ತ್ರೀ(ಸೈರಂದ್ರಿಯು) ನನ್ನ ಅಕ್ಷನಲ್ಲಿ
ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾಳೆ. ಇಲ್ಲೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದೇ: ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಕೀಚಕ

ಸುದೇಷ್ಮಂತ ಅಣ್ಣ, ಆದರೆ ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜರು ಇಲ್ಲಿ "ಅಕ್ಕು" ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಕೀಚಕನ ಬಾಯಿಂದ ಬಂದಿದೆ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆಗ ಕೀಚಕ ಸುದೇಷ್ಮಂತ ತಮ್ಮನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಭಾರತದ ವಿರಾಟ ಪರವರ್ತನೆ ಹೀಗಿದೆ:

ಶ್ಯಾಲೋ ರಾಜೀಳ್ಳೀ ವಿರಾಟಸ್ಯ ಸೇನಾಪತಿರುದಾರಧಿಃ । ಸುದೇಷ್ಮಂತಃ ಸ ವೈ
ಜ್ಯೇಷ್ಠಃ ಶೂರೋ ವೀರೋ ಗತವ್ಯಥಃ ॥ ವಿರಾಟ ಏಜ/ಎಂ॥

ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜರ ಕೃತಿಗಳು ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ "ನಾರಿಯಕ್ಕುಗ ಸೇರಿಕೊಂಡಿಹಳು" ಎಂದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಅಕ್ಕು ಎಂಬ ಶಬ್ದವಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಚೇರೆ ಪಾಠಾಂತರವಿರಬಹುದು ಇರಲಿ, ಸದ್ಯ ಕೀಚಕನು ಸೌಂದರ್ಯರಾಶಿಯಾದ ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಕಂಡು ತಾನು ಯಾರಿಗೆ ಹೇಗೆ ವಾತನಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆತು ಈರೀತಿ ತಕ್ಷಣ ಅಂದಿರಬಹುದು ಅಂತ ಯೋಚಿಸಬಹುದು. ವೋರೆಯ ನೋಡಲು ಭಾರಿಗುಣವಂತೆ =ಈಕೆಯ ಮುಖ ನೋಡಿದರೆ, ಗಮನಿಸಿದರೆ, ಬಹು ಅಪರೂಪದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದವಳಿಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಎನ್ನಸೇರಿದ ವೇಲನುಚಾರಿ ಎನಿಸುವೆ ಮೀರಿದ್ದಕ್ಕೆ = ಇವಳು ನನ್ನನ್ನು ಕೂಡಿದ ವೇಲೆ ಅಧಿಕ ಸೇವೆಗೆ ಯೋಗ್ಯಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅಂದರೆ ಇವಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಆಪ್ತರು ಕೈಗೊಂಬ ಅಂತರಂಗಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಕೀಚಕನ ಭಾವ. ವಾರೆಗಣ್ಣಿಲೊಂದು ಸಾರಿ ನೋಡಲೆಂದು = ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ಒರೆಗಣ್ಣಿನಿಂದಲಾದರೂ ಒಂದು ಸಲ ದ್ರೌಪದಿ ನೋಡಲಿ ಎಂದು,

ಬಾರಿಬಾರಿಯಾಕೆ ವೋರೆ ನೋಡುತ್ತಿರೆ = ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಆಕೆಯ(ದ್ರೌಪದಿಯ) ಮುಖವನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೂ, ನೀರೆ ಆ ಕ್ರಾರನ ಘೋರರೂಪಕ್ಷಂಜಿ = ದುಷ್ಪ ಸ್ವಭಾವದವರನ್ನು ನೋಡುವದೂ ಸಹ ಅನಿಷ್ಟವೆಂದು ತೋರಿಸುತ್ತು, ನೀರೆ= ಆ ಸ್ತ್ರೀ(ದ್ರೌಪದಿ) ಕೀಚಕನ ಭಯಂಕರ ರೂಪಕ್ಕು ಹೆದರಿ(ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರನಾಗಿದ್ದವ ಕೀಚಕ).

ಮೋರೆ ತೋರದೆ ಗಂಭೀರದಿರೆ = ತನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ಆತನಿಗೆ ತೋರಿಸದೆ ಗಂಭೀರದಲ್ಲಿರುತ್ತಿರಲು, ಮುಂದೆ ಕೀಚಕನು ಮುಂದೆ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನುಡಿದನು.

ಕೀಚಕನು ಮುಂದೆ ಹೀಗಂತ ನುಡಿದನು :

ಅಕ್ಷನಿಗೆ ಬಾಚಿ ಹಿಕ್ಕುವ ಸೇವೆಗೆ ।
ಪ್ರಕ್ಷಟ್ಟೆ ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕುವರೇ ನೀನು
ಚಿಕ್ಕಪ್ರಾರ್ಯಕ್ಕೆನ್ನ ಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ।
ಸಕ್ಕರೆದುಟಿಸವೆ ದಕ್ಕಿಸುವೆ
ರಕ್ಕಸ ನಿನಗೆ ದಕ್ಕುವಳೇ ನಾನು ।
ಮುಕ್ಕಣ್ಣನಾದರೂ ಲೆಕ್ಕಿಸದ ಪತಿ
ಫಕ್ಕನೆ ಬಂದರೆ ತಿಕ್ಕಿ ನಿನ್ನ ಕಾಯು ।
ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಬಲಿ ಇಕ್ಕುವರೋ ॥ ೩ ॥

ಸ್ತೋಲಾಘಣ : ನನ್ನ ಅಕ್ಷನಿಗೆ ಕೇಶಾಲಂಕಾರಾದಿಸೇವೆಗಾಗಿ(ಬಾಚಿ ಹಿಕ್ಕುವ) ಬೇಲೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹಾಕುವ ಅನ್ನಕ್ಕೇ, ನಿನ್ನಂಥ ಸುಂದರ ತರುಣಿಯು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೇ?. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನ ತಾರುಣ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಂತೆ ನನ್ನವಳಾದರೆ(ನನ್ನ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ) ಸಿಹಿತುಟಿಯ ರುಚಿಯನ್ನು(ಅಧರಾಮೃತದ ಸವಿಯನ್ನು) ನಿನಗೆ ದೊರಕಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಕೀಚಕನ ಈ ಹೀನನುಡಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ದ್ವಾಪದಿಯು ,

ಹೇ ರಾಕ್ಷಸನೇ, ನನ್ನಂಥವಳು ನಿನಗೆ ದೊರಕುತ್ತೇನೆಯೆ? ರುದ್ರನಿಗೂ ಗಣನಿಗೆ ತಾರದ ನನ್ನ ಪತಿಯು ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ನಿನ್ನ ದುಷ್ಪತನವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಮದಿಸಿ ನಿನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಆಹಾರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಲಿ ಪಶುವಿನಂತೆ ದಣಿಸುವರು.

ಭಂಡಕೀಚಕ ಎನ್ನದ್ದಂಡತನ ಕೇಳು।
 ಮಂಡೆ ಹಿಕ್ಕವಳಿಂದು ಕಂಡ ಕಂಡಬಳಿ
 ಪ್ರಂಡುಮಾಡುವರೆ ಗಂಡಕೆಂಡರೆ ತಲೆ ।
 ಚಂಡನಾಡುವರೋ ಖಿಂಡಿತದಿ
 ಮಂಡಲಾಧಿಪನ ಹೆಂಡತಿ ನೀನೆಮ್ಮು ।
 ಉಂಡಮನೆಗೆ ಹಗೆಗೊಂಡಳಿನ್ನದಿರು
 ಲಂಡನಿಗೆ ಬುದ್ದಿ ದಂಡಿಸಿ ಪೇಳದೆ ।
 ಹಿಂಡಿಕೊಳ್ಳಿದಿರು ದುಂಡುಮುಖಿ॥೯॥

ಸೂಳಲಾಘವ : ಭಂಡ ಕೀಚಕ = ಹೇ ಲಜ್ಜಿಗೆಟ್ಟೆ ಕೀಚಕ!, ಎನ್ನ ಉದ್ದಂಡತನ ಕೇಳು
 = ನನ್ನ ಶಾಸಕ ಶಕ್ತಿಯ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿ, ತಿಳಿದು ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳು.

ಹೇರಳು ಹಾಕುವ ಅಲ್ಲ ಸೇವಕಿಯೆಂದು ಕಂಡ ಕಂಡಲ್ಲಿ ದುಮಾಡಗೆದಿಂದ
 ವತ್ತಿಸುವರೆ?, ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವದನ್ನು ನನ್ನ ಪತಿಗಳು (ಗಂಡರು ಕಂಡರೆ=
 ಗಂಡಕೆಂಡರೆ), ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನಿನ್ನ ರುಂಡವನ್ನೆ ಕತ್ತರಿಸಿ ಚಂಡಿನಂತೆ
 ತೂರುವರಂತ್ಯೇ. ನಂತರ ದ್ವಾಪದಿಯು ರಾಣಿ ಸುದೇಷ್ಮಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ":

ಹೇ ತಾಯಿ ನೀನಾದರೋ ರಾಜನ ಹೆಂಡತಿ (ರಾಣಿ) ಆಮೇಲೆ ಅನ್ನಕ್ಕಾಗಿ
 ಆಶ್ರಯಿಸಿದ ಮನೆಗೆ ಶತ್ರುವಾದಳು ಎಂದು ಆಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ಈಗಲೇ ಈ
 ದುಮಾಡಗಿಂಯಾದ(ಲಂಡನಿಗೆ) ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನಿಗೆ ದಂಡಿಸಿ ಪರಸ್ತಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ
 ಹೇಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿಕೊಡದೆ ನಾನು ಚಾಡಿ ಹೇಳಿದೆ ಎಂದು ನಿನ್ನ
 ಚೆಲುವಾದ(ದುಂಡಾದ) ಮುಖವನ್ನು ಚಿಕ್ಕದುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ(ಹಿಂಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ,
 ಬೇಸರಗೊಳ್ಳಬೇಡ).

ತರಳ ನಿನ್ನಂತು ದುರಳತನದ ।
 ಚೆರಳ ಸನ್ನೆಯೆ ಗರಳವಾಯಿತು
 ಸರಳ ಸೂರೆಗೆ ಕೊರಳ ಕೊಡದಲೀ- ।

ಪುರದೊಳಿರದೆ ತೆರಳಿನ್ನು
 ಅರಳವೋಗ್ಗಿಯ ಹೇರಳಿಘ್ರಾಕುತಾ ।
 ಕುರುಳು ತಿದ್ದುವ ತರಳಿಯ ಕಂಡು
 ಇರುಳು ಹಗಲು ಬಾರಳು ಎನ್ನುತ್ತೆ ।
 ಮರುಳುಗೊಂಡರೆ ಬರುವಳೇ ॥ ೨॥

ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜರು ಎಂತಹ ಸರಳವಾದ, ಸುಂದರವಾದ ಶಬ್ದಲಹರಿಯ
 ಪ್ರಾಸಗಳೊಂದಿಗೆ ಈ ಪದ್ಯ ರಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಇದನ್ನು ಓದುವಾಗ
 ಆನಂದಿಸಬಹುದು.

ಸ್ವಾಲಾಧ್ರ : ಸೈರಂದ್ರಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೀಚಕನಿಗೆ ಸುದೇಷ್ಟೆಯು
 ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ, ಹೇ ತಮ್ಮನೆ ನಿನ್ನ ಕೆಟ್ಟ ನಡತೆಯಿಂದಾಗಿ, ನೀನು ಮಾಡಿದ ಬೆರಳ
 ಸನ್ನೆ, ಕೈಸನ್ನೆಯೇ ನಿನಗೆ ವಿಷವಾಯಿತು(ಗರಳವಾಯಿತು), ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಸಂಚಕಾರ
 ತಂದಿತು. ಸರಳ ಸೂರೆಗೆ ಕೊರಳ ಕೊಡದಲೇ = ಕತ್ತಿಯ ವಿಲಾಸಕ್ಕೆ ನಿನ್ನಯು
 ಶಿರವನ್ನು ನೀಡದಂತೆ ಈ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗು. ಅಂದರೆ, ಸೈರಂದ್ರಿಯ
 ವಾಸದ ಅವಧಿಯು ಮುಗಿಯುವವರೆಗೆ ಬೇರೆ ಕಡೆ ವಾಸವಾಗಿರು, ಇದು ನಿನಗೆ
 ಕ್ಷೇಮ.

ಅರಳಿದವೋಗ್ಗನ್ನು ಹೇರಳಿಗೆ ಜೋಡಿಸಿ ಮುಂಗುರುಳು(ಕುರುಳು) ಸರಿಪಡಿಸಿ
 ಮುಖಿವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುವ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಕಂಡು, ರಾತ್ರಿ-ಹಗಲು ಬರಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತೆ
 ಚಿತ್ತವಿಕಾರವನ್ನು(ಮರುಳುಗೊಂಡರೆ) ಹೊಂದಿದರೆ, ಇವೆಳು ಬರುವಳೇ?,
 ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಬರಲಾರಳು ಎಂದಧ್ರ. ನಿನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ತಾನಾಗಿಯೇ ನಿನ್ನ
 ವಶಭಾಗುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸೇವಕಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸೈರಂದ್ರಿ ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ನಿಷ್ಠೆ ಸೈರಂದ್ರಿಯ ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡಲು ।
 ನಷ್ಟವಾಗುವುದು ಅಷ್ಟುಶ್ವರ್ಯಂವು

ಭೃಷ್ಟನಿಗೆ ನಾನೆಷ್ಟು ಹೇಳಲಿನ್ನು ।
 ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ನೀಕೆಟ್ಟೆ ಕಂಡ್ಯ
 ಸೃಷ್ಟಿಲಿ ನನ್ನಂಥ ಗಟ್ಟಿಗನ್ನಾರಕ್ಕೆ ।
 ದುಷ್ಟರೆದೆಯನು ಮೆಟ್ಟಿ ಸೀಳುವನು
 ಗುಟ್ಟಿಂದ ನಾರಿಯ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಲು ।
 ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿಯೋಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಚೆ ॥ ೫॥

ಸ್ತೋಲಾಧ್ರಃ ಸದಾಚಾರದಲ್ಲಿ ದೃಢನಿಷ್ಠೆಯುಳ್ಳ ಸೈರಂದ್ರಿಯನ್ನು ಕಾಮುಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಅಂತಹ ಪಾಪದಿಂದ ಅಷ್ಟೇಲ್ಲಾಯಂತ್ರಗಳು (ರಾಜ್ಯ, ಭಂಡಾರ, ಸೈನ್ಯ, ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ಭತ್ರ, ಚಾಮರ ಮತ್ತು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಈ ಎಂಟು ಬಶ್ವಯಂತ್ರಗಳು)ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸದಾಚಾರವುಳ್ಳ ಮತ್ತು ಪತಿವೃತ್ತಾಸ್ತ್ರೀಯರ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರತಪ್ಪಿ ನುಡಿದರೆ/ನೋಡಿದರೆ ಏನು ಗತಿಯಾಗುವದೆಂಬ ವಿಚಾರವು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ನೀತಿಗೆಟ್ಟು ನಿನಗೆ ನಾನೆಷ್ಟು ಯುಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಹೇಳಲಿ?.. ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ನೀನು ದುಬುಕದಿಂದಿಲ್ಲ, ಅವಿವೇಕತನದಿಂದ ದುಷ್ಟ ಆಶೆಯನ್ನು ಪ್ರಾಣವಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮುಂದುವರಿದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ವಿಪತ್ತಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗುವಿ(ಕೆಟ್ಟೆ ಕಂಡ್ಯ) ಸುದೇಷ್ಟೆಯು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು, ಹತವಾದಿಯಾದ ಕೀಚಕ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಮನಾದ ಬಲಿಷ್ಠನಾರು?, ನನ್ನ ವಿರೋಧಿಗಳ ಎದೆಯನ್ನು ತುಳಿದು ಸಿಗಿದುಹಾಕುವೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಹೆದರದಿರು ವಿಪತ್ತಿಗೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ!. ಗುಟ್ಟಾಗಿ(ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದ ಹಾಗೆ) ನನ್ನ ಬಳ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಆಕೆಯನ್ನು ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿಯಾಗಿ ಮೆರೆಸುವೆ.

ಕೀಚಕನಾಡಿದ ನೀಚನುಡಿ ಕೇಳಿ ।
 ನಾಚಿ ಪತಿಯೋಳು ಸೂಚಿಸಬೇಕೆಂದು
 ಯೋಚಿಸಿ ಸುಮೃನೆ ಈಚೆ ಬರುತ್ತಿರೆ ನಿ- ।
 ಶಾಚರ ಕರವ ಚಾಚಿದನು
 ಬಾಚಿ ಹಿಕ್ಕುವಂಥ ಪ್ರಾಚೀನವೇನಿದು ।
 ವಾಚನಾಡು ಮೀನಲೋಚನೆ ಎನ್ನಲು
 ಆಚರಿಸಿ ಮುಂದು ತೋಚದೆ ಖಳನ ।
 ವಿಚಾರಿಸಿಕೊ ಶ್ರೀಚಕ್ರಪಾಣಿ ॥ ೬ ॥

ಕೀಚಕನ ನೀಚವಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಸೈರಂದ್ರಿಯು ಈ ರೀತಿ ಚಿಂತಿಸಿದಳು:

ಕೀಚಕನಾಡಿದ ನೀಚನುಡಿ ಕೇಳಿ = ಕೀಚಕನ ವಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಲಜ್ಜೆಯಿಂದ ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿ ತನ್ನ ಪತಿಗೆ ಹೇಳಿ ಶಾಸನ ವಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಅವನೊಡನೆ ವಾದಬೆಳೆಸಲು ಇಚ್ಛಿಸದೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಿರಲು, ಆ ರಾಕ್ಷಸನು (ನಿಶಾಚರನಾದ ಕೀಚಕನು) ತನ್ನ ಕೈಯ್ಯನ್ನು ಅಡ್ಡ ಚಾಚಿದನು ಮತ್ತು ಹೀಗಂದನು :
 ಕೇಶಾಲಂಕಾರದಂಥಹ ಕ್ಷುದ್ರಸೇವೆಯಿಂದ ಜೀವಿಸುವಂಥ ಪ್ರಾರಭಕರ್ಮವೇನಿದು?
 (ಪ್ರಾಚೀನವೇನಿದು?), ವಾತನಾಡು ಹೇ ಏನಿನಂತೆ ನೀಳಾದ ನಯನವುಳ್ಳ ಸುಂದರಿ.

ಹೀಗನ್ನಲು ಸೈರಂದ್ರಿಗೆ ಏನೂ ತೋಚದಂತಾಗಲು (ಮುಂದೇನನ್ನೂ ವಾಡಲು ಇಷ್ಟಪಡದೆ), ಚಕ್ರಧಾರಿಯಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೆ ಉಚಿತವಾದದ್ದನ್ನು ವಾಡಿ ಈ ದುಷ್ಪನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸು ಎಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ನೆನೆದಳು.

ವಿಶೇಷ : ಎಂಥದೇ ವಿಪತ್ತು ಬಂದಾಗ ವೊಟ್ಟು ವೊದಲು ಶ್ರೀಹರಿ-ವಾಯು ಗುರುಗಳ ಸ್ವರಣೆ ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯವೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಹರಿ-ವಾಯುಗುರುಗಳ ನೆನೆದರೆ, ವಿಪತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬರದೆ ನಿನಾಂಮಾಗುತ್ತದೆ

ಎನ್ನವುದು ಮುಂದೆ ಕೀಚಕ ತನ್ನ ಸಹೋದರರೊಂದಿಗೆ ವಿಚಿತ್ರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾಶವಾದ ಎಂಬುದೆ ಸಾಕ್ಷಿ.

ಮ. ಭಾ.ತಾತ್ಪರ್ಯದಲ್ಲಿ : ಕೀಚಕ ದ್ರೋಪದಿಯನ್ನು ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಕೊನೆಗೆ ಅವಳಿಂದ ತಿರಸ್ಕೃತನಾದಾಗ, ಸುದೇಷ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಬಗೆಯಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಂಡ. ಅದರಿಂದ ಸುದೇಷ್ಯೆ, ದ್ರೋಪದಿಗೆ ಕೀಚಕನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಸುರೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ ಎಂದಾಗ ದ್ರೋಪದಿ ಭಯದಿಂದ ನಾನು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದಳು. ಭೀಮಪತ್ನಿಯಾದ ದ್ರೋಪದಿಗೆ ಭಯವೆಂಬುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಕೀಚಕನಂತಹ ಪಾಪಿಯ ಸ್ವರ್ಥ ತನಗಾಗುವುದೆಂಬ ಅಪಾವಿತ್ಯುದ ಭಯವೇ ಇಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜರೆ " ನೇತಿ ಭೀತಾ ವದತ್ಸೈತ್ಯತ್ರ ಅಸ್ಪಂಶಸ್ಪಂಶಾದತ್ ಭೀತಾ । ನ ತು ಸವಣಾ ಭೀತಾ । ಭೀಮಪತ್ನಿಃ ಭಯಾಭಾವಾದಿತಿ ಭಾವಃ " ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರೋಡವಿವತಿಗಳ ಮಾಡದಿ ನಾನಾಗಿ । ಬಡತನವ್ಯ ಬಂದು ಒಡಲಿಗಲ್ಲದೆ ನಾಡ ದೊರೆಗಳ ಬೇಡುವುದಾಯಿತು । ಮಾಡುವುದೇನೆಂದು ನುಡಿದಳು ಕೇಡಿಗ ಕೀಚಕ ಮಾಡಿದ ಚೇಷ್ಟೆಗೆ । ಕಡಲಶಾಯಿ ಕಾಪಾಡಬೇಕೆನ್ನನು ಆಡಲಂಜಿಕೇನು ಷಡುರಸಾನ್ವದ । ಅಡಿಗೆ ರುಚಿಯ ನೋಡುವರೆ ॥ ೧೦ ॥

ಸೂಳಲಾಘಣ : ನಾನು ರಾಜಾಧಿರಾಜರ ಪತ್ನಿಯಾಗಿದ್ದು, ಕಾರಾಣಾಂತರಗಳಿಂದ ಐಶ್ವರ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬಡತನಪ್ರೋಡಗಲು, ಹೊಟ್ಟಿಗಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯ ದೇಶದ ದೊರೆಗಳ ಅನ್ನಕ್ಕಾಗಿ ಯಾಚಿಸುವ ಪ್ರಸಂಗ ಉಂಟಾಯಿತು; ಮಾಡುವದೇನು? ಎಂದುಕೊಂಡಳು. ಹೀಗೆಂದುಕೊಂಡು ಸ್ವಗತವಾಗಿ ಈರೀತಿ ಅಂದುಕೊಂಡಳು :

ಅವಿವೇಕಿಯಾದ ಕೀಚಕನು ಮಾಡಿದ ದುನಂಡತೆಗೆ(ಕೀಟಲೆಗೆ) ನನ್ನನ್ನು ಸಾಗರಶಾಯಿ(ಕ್ಷೀರಸಾಗರಶಾಯಿ) ಪಡ್ಡನಾಭನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು

ಆಡಲಂಜಿಕೇನು = ಆಡಲು + ಏನು ಅಂಜಿಕೆ = ಇದ್ದದ್ದನ್ನ ಹೇಳಲು (ಶಕ್ತನಾದ ಭೀಮಸೇನನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿ ಅವನ ಸಂಹಾರ ಮಾಡೆಂದು ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ಭಯವೇಕೆ?).

ಷಡುರಸಾನ್ವದ ಅಡಿಗೆ ರುಚಿಯ ನೋಡುವರೆ? = ರಾಣಿಯು ನಮಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಿರುವ ರುಚಿಕರವಾದ ಅಡಿಗೆಯ ರುಚಿಯನ್ನ ಗಮನಿಸಿ ದುಷ್ಪಕೀಜಕನಿಂದಾಗುವ ಅಪವಾನವನು ಶ್ರೀಭೀಮಸೇನನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದು ಸವಧಾ ಸಾಧುವಲ್ಲಿ ಎಂದು ನಿಧರಿಸಿದಳು. ಹೀಗೆ ನಿಧರಿಸಿದ ದ್ರೋಪದಿಯು ಭೀಮಸೇನನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಕಣ್ಣೀರಿಡುತ್ತ ವಿವರಿಸಿದಳು,.....

ನಡುಗುವ ಧ್ವನಿಯಲಿ ಬಿಡುತ ಕಣ್ಣೀರನು | ಆಡಿದ ಮಾತನು ಬಾಡಿದ ಮುಖವನು ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ ತೊಡೆದು ನೇತ್ರವ | ಬಿಡು ಬಿಡು ದುಃಖವ ಮಾಡದಿರು ಮಿಡುಕ ನಿನ್ನನು ಹಿಡಿದ ಖಳಗನು | ಬಡಿದು ಯಮನಿಗೆ ಕೊಡುವೆ ನೋಡೀಗ | ತಡವ ಮಾಡದೆ ಗಾಡದ ಪ್ರೋಗು ನೀ | ಮಾಡಿದ ಚಂತೆ ಕೈಗೂಡಿತೆಂದು || ೧೧ ||

ಸೂಧಾಲಾಘಂ : ಕಂಪಿಸುವ ಧ್ವನಿಯಲಿ ಕಣ್ಣೀರನು ಸುರಿಸುತ್ತು, ದ್ರೋಪದಿಯು ಕೀಚಕನ ಅವಿವೇಕದ ನುಡಿಗಳನು ಹೇಳಲು, ಬಾಡಿದ(ಕಂದಿದ)ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ ಭೀಮಸೇನನು "ದುಃಖವ ಮಾಡಬೇಡ, ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಒರೆಸಿಕೊಳ್ಳು" ಎಂದ. ನಿನ್ನ ಮನ ನೋರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಆ ದುಷ್ಪನನ್ನು ಹೊಡೆದು(ಮದಿಸಿ) ಯಮನ ಆಲಯಕ್ಕೆ ಅಟ್ಟುವೆ(ಸಂಹರಿಸುವೆ), ಈ ಕಾರ್ಯಕ ಶೀಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಗುವುದನ್ನು ನೀನು ನೋಡುವೆ, ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡದೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳು(ಗಾಡದ ಪ್ರೋಗು), ನಿನ್ನ ಯೋಜನೆಯಂತೆ ಆ ದುಷ್ಪನ ಸಂಹಾರ ಕಾರ್ಯಕ ಸಾಧಿಸುವದು ಎಂದು ತಿಳಿದು ನಿಭರಣೆಯಾದ ಹೋಗು ಎಂದ(ಕೀಚಕನಿಗೆ ಗರಡಿಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳು ಮತ್ತು ನೀನು ನಿಭರಣೆಯಾದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ತೆರಳು ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ).

ವಿಶೇಷ : ಈಗಾಗಲೇ ಕೀಚನು ದ್ರೋಪದಿಯನ್ನು ಮುಂಗ್ಯೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದೆಳಿದಾಗ, ಆಕೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದು, ಕೀಚಕ ಅವಳನ್ನು ಕಾಲಿನಿಂದ ಒದ್ದುದ್ದು, ಹೇತಿನಾಮಕ ಸೂರ್ಯಾಭೃತ್ಯನು ಅವಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದ್ದು, ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದರಿಂದ ಕಾರ್ಯಕ ವಿಳಂಬ ಮಾಡೆನು ಎಂದು ಭರವಸೆ ನೀಡಿದನೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ವೋಸಮಾಡಿ ಪ್ರೋದಳಾ ಶಶಿಮುಖಿಯೊ- | ದಾತೆ ಬಿಡದೆ ತಾ ವ್ಯಾಸನಗೋಳ್ಳುತ್ತು
ಪ್ರಾಶರತಾಪಕ್ಕೆ ಕೇಸರಿಗಂಧವ | ದಾಸಿಯರಿಂದ ಪ್ರಾಸಿಕೊಂಡು ಹಾಸುಮಂಚದಲ್ಲಿ
ಬೀಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲಿ | ಘಾಸಿಪಡುತ್ತಿರೆ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಲೇಸಾಗಿ ನಿನ್ನಭಿಲಾಷೆ
ಸಲ್ಲಿಸುವೆ | ಈಸು ಸಂಶಯ ಬೇಡ ಭಾಷೆ ಕೊಟ್ಟೆ || ೧೨ ||

ಸ್ತೋಲಾಧ್ಯ : ಆ ಚಂದ್ರಮುಖಿಯು(ಸೈರಂದ್ರಿಯು), ವಂಚಿಸಿ ನನ್ನ ಕೈ
ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಳು ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ, ಆಕೆಯ ಸಂಗವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಆಸೆಯನ್ನು
ಬಿಡದೆ ತಾನು, ವ್ಯಾಸನಗೋಳ್ಳುತ್ತ(ಹೇತಿನಾಮಕ ಭೃತ್ಯನ ಏಟಿನಿಂದ)ಅಲ್ಲದೆ
ಮನ್ಮಥನ ತಾಪದಿಂದ(ಪ್ರಾಶರತಾಪಕ್ಕೆ) ದುಃಖಿತನಾಗಿ ಅದನ್ನು
ಪರಿಹಾರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ನೆವದಿಂದ ಕೇಸರಿಗಂಧವನ್ನು ದಾಸಿಯರ ಕೈಯಿಂದ
ದೇಹಕ್ಕೆ ಲೇಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಶಯಾಮಂಚದಲ್ಲಿಗಾಳಿಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತು
ತೊಳಳಾಡುತ್ತಿರಲು (ಘಾಸಿಪಡುತ್ತಿರೆ). ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೈರಂದ್ರಿಯು ಬಂದು
"ಯಾವ ನಿಬಂಧವಿಲ್ಲದೆ, ನಿನ್ನ ಅಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಎಷ್ಟೂ
ಸಂಶಯ ಬೇಡ (ಈಸು ಸಂಶಯ ಬೇಡ), ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ "
ಎಂದಳು.

ನಳಿನಮುಖಿಯಿಂತು ಪೇಣಿದ ಮಾತನು | ಕೇಳಿ ಹರುಷವನು ತಾಳಿದನಾಕ್ಷಣ |
ಖಿಳನು ಹೊನ್ನಿನ ಜಾಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೆ- | ನ್ನಳಿಯದಲ್ಲಿ ರತಿಕೇಳಿಗಾಗಿ
ಕಾಳಗದ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಬಾರೆಂದು | ಪೇಣಿದ ಸುಳುಹನು ಪೇಣಲು ಭೀಮಾಗೆ
ಖೂಳನ ಕಾಯವ ಸೀಳಲು ತಕ್ಷಂಥಾವೇಳೆ ಬಂತೆನುತ ತೋಳ ಹೊಯ್ದು ||೧೩||

ಸ್ತೋಲಾಧ್ಯ : ಆ ಕಮಲಮುಖಿಯು(ಸೈರಂದ್ರಿಯು) ಹೀಗೆ ನುಡಿದದ್ದನ್ನು
ಕೇಳಿದೊಡನೆ, ದುಷ್ಪಾ ಕೀಚಕನು ಸಂತೋಷಹೊಂದಿದವನಾದನು. ಹೊನ್ನಿನ ಜಾಳಿಗೆ
ಕೊಟ್ಟೆ = ಭಂಗಾರದ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ, (ಬಲೆಯು ಹೊನ್ನಿನದಾದರೆ ಸಿಕ್ಕಿ
ಬೀಳುವ ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಪ್ರಾಣಾಪಾಯದ ವಿಪತ್ತು ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ. ಅದರಂತೆ
ಸ್ತ್ರೀಭೋಗದಸುಖರೂಪದ ಬಲೆಯನ್ನು ದ್ರಾಪದಿಯು ಕೀಚಕನ ಸುತ್ತ ಬೀಸಿದಳೆಂದು
ಇಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯ.

ಇನ್ನಾಳಿಯದೆಲೆ = ಆ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲದೆ, ರತ್ನಕೇಳಿಗಾಗಿ = ಅಂಗಸಂಗಕ್ಕಾಗಿ, ಗರಡಿಮನೆಯೋಳಗೆ ಆ ರಾತ್ರಿ ಬರಬೇಕೆಂದು ಕೀಚಕನಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಭೀಮಗೆ ದ್ವಾಪದಿಯು ಹೇಳಿದಾಗ, ದುಷ್ಪಾ ಕೀಚಕನ ದೇಹವನ್ನ(ಖೊನ ಕಾಯವ) ಸೀಳುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸಮಯವು ಒದಗಿಬಂತು ಎಂದು ಭೀಮಸೇನನು ತೋಳ ಹೊಯ್ದ = ಭುಜ ಚಪ್ಪರಿಸಿಕೊಂಡ(ಸಂತೋಷಗೊಂಡನು).

ನಾರಿ ಇನ್ನಾವಾಗ ಬರುವಳೋ ಎಂದು |
 ದಾರಿಯ ನೋಡುವ ಚೋರಕೀಚಕನು
 ತೋರಿದ ತಾವಿಲಿ ಸೇರುವ ಬೇಗನೆ |
 ಉರೋಳಗಾರೂ ಅರಿಯದಂತೆ
 ಕ್ಷೂರನು ವೋಹಿಪತೆರದಲೆನಗೆ |
 ನಾರಿಯ ರೂಪ ಶೃಂಗರಿಸು ನೀನೆಂದು
 ವಾರಿಜಮುಖಿಯಳ ವೋರೆಯ ನೋಡಲು |
 ನೀರೆ ದ್ವಾಪದಿ ತಾ ನಾಚಿದಳು || ೧೪ ||

ಸ್ತೋಲಾಘಣ : ಸೈರಂಧ್ರಿಯು ಯಾವಾಗ ಬರುತ್ತಾಳೆಯೋ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಿಗದಿತವಾದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ವೋದಲೇ ಹೋಗಿ ಆತುರದಿಂದ ವೀಕ್ಷಿಸುವ ಕಳ್ಳ ಕೀಚಕನು ತೋರಿದ ತಾವಿಲಿ = ಹೇ ದ್ವಾಪದಿ ನೀನು ಹೇಳಿದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ (ಗರಡಿಮನೆಯಲ್ಲಿ) ಹೋಗಿ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ; ಆದ್ದರಿಂದ ಬೇಗನೆ ಉರಿನ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಮತ್ತೂ ಕ್ಷೂರನಾದ ಕೀಚಕನು ನನ್ನನ್ನು ವೋಹಿಸುವಂತೆ ನನಗೆ ಸ್ತ್ರೀರೂಪವು ಒಪ್ಪುವಂತೆ ಅಲಂಕರಿಸು. ಎಂದು ಭೀಮಸೇನ ಹೇಳಲು, ಕಮಲಮುಖಿಯಾದ ದ್ವಾಪದಿಯು ನಾಚಿದಳು, ಲಜ್ಜಿತಳಾದಳು(ಪುರುಷಶ್ರೇಷ್ಠನಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿಸುವುದು ಹೇಗೆಂದು ನಾಚಿದಳು ಎಂದಫಣ).

ಮುಂದಿನ ಮೂರು ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ದ್ವಾಪದಿಯು ಭೀಮಸೇನನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದ ರೀತಿಯನ್ನು ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜರು ಅತ್ಯಂತ ಶೃಂಗಾರಮಯವಾದ ನುಡಿಗಳಿಂದ ಬಣ್ಣಿಸಿರುತ್ತಾರೆ :

ಬಟ್ಟಮುಖಕೆ ತಾನಿಟ್ಟುಳು ಸಾದಿನಾಬಟ್ಟನು ಹಣೆಯೊಳು ಇಟ್ಟು ಕಣ್ಣ ಕಪ್ಪು
ಪಟ್ಟೆ ಪೀಠಾಂಬರ ಉಟ್ಟುಕೊ ನೀನೆಂದು | ಪುಟ್ಟಾಣಿಕುಪ್ಪುಸೆ ಕೊಟ್ಟುಳಾಗ
ಕಟ್ಟಾಣಿ ಮುತ್ತನು ಕಟ್ಟೆ ತಾ ಕೊರಳಿಗೆ | ಘಟ್ಟಾಗಿ ಚಿನ್ನದ ಪಟ್ಟೆ ಉಡಿದಾರ
ಧಿಟ್ಟನೆ ಬೆರಳಿಗೆ ಇಟ್ಟುಳು ಉಂಗುರ | ವಿಟ್ಟರದೃಷ್ಟಿಯು ತಾಕುವಂತೆ ||೧೫||

ಸೂಧಾಲಾಭಂ : ಬಟ್ಟ ಮುಖಕೆ = ವಿಶಾಲವಾದ ಮುಖಕ್ಕೆ, ಸಾದಿನ ಬಟ್ಟನು =
ಗೋಲಾಕಾರದ ತಿಲಕ(ದುಂಡು ತಿಲಕ) ಹಣೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಳು, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಡಿಗೆ
ಹಚ್ಚಿದಳು, ಜರತಾರಿಪೀಠಾಂಬರವನ್ನು ನೀನೆ ಉಟ್ಟುಕೊ ಎಂದಳು. ನಂತರ
ಪುಟ್ಟಾಣಿ ಕುಪ್ಪುಸೆ = ಅಂದವಾದ ಸಣ್ಣದಾದ ಕುಪ್ಪುಸೆವನ್ನು ತೊಡಲು ಕೈಗಿತ್ತುಳು.
ಕಟ್ಟಾಣಿ ಮುತ್ತನು = ಒಳ್ಳೆ ಮುತ್ತಿನಹಾರವನ್ನು ತಾನೆ ಭೀಮಸೇನನ ಕಂತದಲ್ಲಿ
ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದಳು. ಚಿನ್ನದ ಪಟ್ಟೆ ಉಡಿದಾರ, ಭಂಗಾರದ
ಪಟ್ಟೆಯನ್ನು(ನಡುಗಂಟನ್ನು) ಬಿಗಿದು(ಪೀಠಾಂಬರದ ವೇಲೆ ಸೋಂಟದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟೆ)

ವಿಟ್ಟರ ದೃಷ್ಟಿಯು ತಾಕುವಂತೆ = ವಿಟರು(ಪರಸ್ತಿ ವ್ಯಾಮೋಹವುಳ್ಳ ಪುರುಷರು)
ಆಕಷಿಂಶಸುವಂತೆ, ಧಿಟ್ಟನೆ = ತಕ್ಷಣ(ಅಥವಾ ಧೈಯದಿಂದ ನಾಚಿಕೆ ಪಡದೇ)
ಭೀಮಸೇನನ ಕೈಬೆರಳಿಗೆ ಉಂಗುರವನ್ನು ತೊಡಿಸಿದಳು.

ಮುತ್ತಿನ ಮೂಗುತಿ ಕೆತ್ತಿದ ವಾಲೆಯು |
ಇತ್ತೆರ ಬುಗುಡಿಯು ನೆತ್ತಿಗೆ ಅರಳೆಲೆ
ಚಿತ್ತದ ರ್ಯಾಗಟೆ ಉತ್ತಮಕ್ಕಾದಿಗೆ |
ವತ್ತಿಲಿ ಶ್ಯಾವಂತಿಗೆಹೂವು ಗೊಂಡ್ಯೆ
ಹಸ್ತಕಡಗವು ಮತ್ತೆ ಚೂಡ್ಯವಂತಿ |
ಮುತ್ತಿನಹಾರವು ರತ್ನದ ಪದಕವು
ಅಧಿಂಲಿ ನಾರಿಯು ಕುತ್ತಿಗ್ಗೇ ಹಾಕಲು |
ಹಸ್ತನಿಯೋ ಈಕೆ ಚಿತ್ತನಿಯೋ || ೧೬ ||

ಸ್ವಾಲಾಘಂ : ಮುತ್ತಿನಮುಖಿರ ಕೆತ್ತಿದಂಳಿಗಳು, ಎರಡೂ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಬುಗುಡಿಗಳು(ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಮೂಗುತಿ, ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಳಗಳು ಮತ್ತು ಬುಗುಡಿಗಳು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸೌಭಾಗ್ಯಸೂಚಕ ಆಭರಣಗಳೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ), ತಲೆಯ ಮೇಲೆ(ಬೈತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಧರಿಸುವ) ಅರಳೆಲೆ, ಚಿತ್ರದ ರ್ಯಾಗಟೆ = ಚಿತ್ರಗಳುಳ್ಳ 'ರಾಗಟೆ' ಎಂಬ ಆಭರಣ(ತಲೆಯ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೆತ್ತಿಯ ಕೆಳಗೆ ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಆಭರಣ), ಆ ರಾಗಟೆಯ ಕೆಳಗೆ ಹೆರಳ ಮೇಲೆ ಧರಿಸುವ ಕೇದಿಗೆಪ್ರಷ್ಣದ ಆಕಾರವುಳ್ಳ ಸುವರ್ಣಪ್ರಷ್ಣ, ಅದಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಂತೆ ಶ್ಯಾವಂತಿಗೆ ಹೂಪು ಮತ್ತು ಹೆರಳಿನ ಇಳಿಯಿಂದ ತೂಗಾಡುವ ಭಂಗಾರದ ಗೊಂಡ್ಯಗಳು.

ಕೈಗೆ ಕಡಗಗಳು, ಚೂಡ್ಯವಂತಿ = ಮೇಲೆಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ ವಂಕಿಗಳು, , ಇದರೊಂದಿಗೆ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರ, ಪದಕವನ್ನು ಆದರದಿಂದ ದ್ರೋಪದಿಯು ಭೀಮಸೇನನ ಕಂತಕ್ಕೆ ಹಾಕಲು, ಈಕೆ(ವೇಷಧರಿಸಿದ ಭೀಮಸೇನ) ಹಸ್ತಿನಿಯೋ ಚಿತ್ತಿನಿಯೋ = ಎಂದು ನೋಡಿದವರು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುವಂತಾದಳು.

(ಎಶೇಷ : ಹಸ್ತಿನಿ, ಚಿತ್ತಿನಿ, ಶಂಖಿಣಿ ಮತ್ತು ಪದ್ಮಿನಿ ಎಂದು ಕಾಮಿನಿಯರು ನಾಲ್ಕು ವಿಧ)

ಮುಡಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮುಡಿಸಿ ಸುಗಂಥ ।
ತೊಡಿಸಿ ತಾಂಬಾಲ ಮುಡಿಸಿಕೊಡುತಲಿ
ಪ್ರಾಥನ ಸ್ತ್ರೀರೂಪನೋಡಲು ಶ್ವಾಳನು ।
ಕೂಡದೆ ಪ್ರಾಣವ ಬಿಡನೆಂದಳು
ಮಾಡಿದ್ದೋಚನೆ ಕೈಗೂಡಿತು ಇಂದಿಗೆ ।
ನೋಡು ಆ ಕೃಷ್ಣನು ಹೂಡಿದ ಆಟವ
ಮಡದ ನೀನೆನ್ನ ಒಡನೆ ಬಾರೆಂದು ।
ನಡೆದನಾ ಶಿಳನ ಬಿಡಾರಕೆ ॥ ೧೨॥

ಸ್ವಾಲಾಘಂ : ಕೇಶಗ್ರಂಥಿಗೆ(ಹೆರಳ ಗಂಟನಲ್ಲಿ) ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವಿನ ದಂಡೆಯನ್ನು ಮುಡಿಸಿ, ಮೈಗೆ ಪರಿಮಳಗಂಥವನ್ನು ಹಚ್ಚಿ(ಲೇಪಿಸಿ), ತಾಂಬಾಲವನ್ನು ಮೆಲ್ಲಲು

ಕೈಗೆ ಕೊಡುತ್ತ, ಹೀಗೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದಳು" ದುಷ್ಪಕೀಚಕನು ಪುಷ್ಟನಾದ ಭೀಮಸೇನನ ಸ್ತ್ರೀರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿ, ಕೂಡದೇ = ಈ ಸ್ತ್ರೀರೂಪವನ್ನು ಸೇರದೇ, ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ (ಕೂಡಿಯೆ ಮೃತನಾಗುತ್ತಾನೆ)"

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಸಂಕಲ್ಪವು ಇಂದಿಗೆ ಕೈಗೂಡಿತು ಎಂದು "ಹೇ ದ್ರುಪದಿ ಆ ಕೃಷ್ಣನು ಮುಂದುಮಾಡಿದ ನಾಟಕವನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ನೀನು ಎನ್ನೊಂದಿಗೆ ಗರಡಿಮನೆಗೆ ಬಾ" ಎಂದನು. ಹಾಗೆ ಆ ಖಿಳನ ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಹಾಕಿದನು. (ಶ್ರೀಹರಿಯು ತನ್ನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ತನ್ನ ಮೂಲಕ ಕೀಚಕನನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವನೆಂಬ ದೃಢನಿಶ್ಚಯವುಳ್ಳವನು ಶ್ರೀಭೀಮಸೇನ ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ)

ಗರಡಿಮನೆಯ ಮಂಚದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀವೇಷಧಾರಿ ಶ್ರೀಭೀಮಸೇನನು ಹೋಗಿ ಮಲಗಿದನಂತರ ಕೀಚಕನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಆತನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವ ಬಗೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಣಂಸಿರುವರು :

ಇಂದುಮುಖಿದ ಅರವಿಂದನಯನದ | ಮಂದಗಮನೆಯು ಬಂದಳು ಎನ್ನುತ ನಂದನ ತನಯನ ಕಂದನ ಬಾಧೆಗೆ | ಕಂದಿ ಕಂದಿ ಬಹುನೊಂದೆನೆಂದ ಹಿಂದಿನಾ ಸುಕೃತದಿಂದಲಿ ನಿನ್ನೊಳಾ | ನಂದವಾಗಿಹುದು ಇಂದಿಗೆ ಕೂಡಿತು ಕುಂದಣಿದಾಭರಣ ತಂದೆ ನಿನಗಾಗಿ | ಚಂದದಿಟ್ಟು ನೀನಂದವಾಗೆ || ೧೫ ||

ಸ್ತ್ರೋಲಾಧಿ : ಚಂದ್ರನಂತೆ ಮುಖಿವುಳ್ಳ, ಕಮಲದಂತೆ ವಿಶಾಲವಾದ ಕಣ್ಣಗಳುಳ್ಳ, ಮೆಲ್ಲನೆ(ಹೆಚ್ಚಿ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿಯನ್ನಿಟ್ಟು) ನಡೆಯುವ ಸ್ತ್ರೀಯು(ಸೈರಂದ್ರಿಯು) ಬಂದಳು ಎನ್ನುತ ಕಾಮನಬಾಧೆಗೆ(ನಂದನತನಯನಕಂದ, ಬಾಡಿ(ಕಂದಿ), ಕುಂದಿ=ಮುದುಡಿ, ಬಹುನೊಂದೆ, ವ್ಯಧಿಪಟ್ಟಿನು, ಈಗ ಅದರ ಪರಿಹಾರಕಾಲವು ಒದಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದನು. ಒಳಗಡೆ ಮಲಗಿದ್ದ ಭೀಮಸೇನನ್ನು ನೋಡಿ, ಸೈರಂದ್ರಿಯಂದು ಭ್ರಮಿಸಿ, ಕೀಚಕನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ :

"ನನ್ನ ಪ್ರಾವಂದಪ್ರಾಯಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಸೇರಿ ಆನಂದಹೊಂದುವದು ಇಂದಿಗೆ ಸಾಧಿಸಿತು, ನಿನಗೋಷ್ಠರವಾಗಿ ಚಿನ್ನದಾಭರಣಗಳ (ಕುಂದಣಿದಾಭರಣ) ತಂದಿದ್ದೇನೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು ನೀನು ಸಂತೋಷಿಸು"

ಈ ನುಡಿ ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ಏ ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಭೀಮಸೇನ ಮತ್ತು ಕೀಚಕನ ಸಂಘಾದ ವಣಂಬಿಸಿದೆ :

ಗುಲ್ಲವಾಡದಿರೊ ಮೆಲ್ಲನೆ ಮಾತಾಡೊ|
ವಲ್ಲಭಕಂಡರೆ ಹಲ್ಲು ಮುರಿವರೊ|
ಬಲ್ಲವ ನಿನಗೆ ಸಲ್ಲದು ಈ ಕಾಯ್ದ |
ಗೆಲ್ಲಲರಿಯೆ ಕೊಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಬಿ
ಚೆಲ್ಪೆ ಕೇಳು ನಿನ್ನ ಹುಲ್ಲೆಗಣ್ಣ ನೋಟ |
ಕೊಲ್ಪೆ ಬಗೆಗೆ ನಾ ಗೆಲ್ಲಲಾರೆನೆಂದು
ಗಲ್ಲಮುದ್ದಿಟ್ಟು ಮೈಯೈಲ್ಲವ ಹುಡುಕಲು |
ಕಲ್ಲೆದೆಯಲ್ಲಿರೆ ಖುಲ್ಲ ನೋಂದ || ೧೯ ||

ಸೂಧಾಲಾಭಂ : ಗುಲ್ಲ ವಾಡದಿರೊ = ಶಬ್ದ ವಾಡಬೇಡ, ಸಣ್ಣಧ್ವನಿಯಿಂದ ಮಾತಾಡು, ನನ್ನ ಪತಿಗಳು ಕಂಡರೆ(ಇಬ್ಬರ ಸಮಾಗಮ ಕಂಡರೆ) ನಿನ್ನ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಮುರಿಯುತ್ತಾರೆ, ಬಲ್ಲವ = ಪರಸ್ಪ್ರೇ ಸಂಗವು ಒಂದು ಅಪರಾಧವೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವ, ನಿನ್ನ ಈ ಕಾಯ್ದ ಸಲ್ಲದು, ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ಅಥವಾ, ಬಲ್ಲವ = ಸರ್ವವನ್ನೂ ಯುದ್ಧವನ್ನೂ ಬಲ್ಲವನಾದವನು ನನ್ನ ಪತಿಯು(ಭೀಮಸೇನ) ಅವನನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲರಿಯೆ, ಜಯಿಸಲಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ನೀನೇ ಸಾಯುತ್ತಿ. ಈ ಕಾಯ್ದ = ಅವನೋಂದಿಗೆ ಸೆಣಿಸುವ ಕಾಯ್ದ ನಿನಗೆ ಸಲ್ಲದು = ನಿನ್ನಿಂದಾಗದು.

ಆಗ ಕೀಚಕನೆನ್ನುತ್ತಾನೆ : ಹೇ ಸುಂದರಿ! ತಿಳಿದುಕೊ ನಿನ್ನ ಹರಿಣಾಕ್ಷಿಗಳ ನೋಟವು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿರುವ ರೀತಿಯನ್ನು ನಾ ಗೆಲ್ಲಲಾರೆನು, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಎದುರಿಸಲಾರೆನು. ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತ ಕಪ್ಪೊಲವನ್ನು ಚುಂಬಿಸಿ, ಮೈಯೈಲ್ಲವ ಹುಡುಕಲು = ದೇಹವನ್ನೆಲ್ಲ (ಸ್ತುನದ ಭಾಗ ಸ್ವರ್ಶವಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ) ತಡಕುತ್ತಿರಲು, ಇದೇನು ಎದೆಯು ಕಲ್ಲಿನಂತೆ ದೃಢವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಚಕಿತನಾದನು, ವ್ಯಧಿಪಟ್ಟನು.

ವಾರಿಯೋ ನೀನೇನು ಮಾರಿಯೋ ಇನ್ನೊಂದು ।
 ಬಾರಿ ಎನಗೆ ನಿನ್ನ ಮೋರೆ
 ತೋರಿಸೆಂದು ಧೀರನ ಸಮೀಪಭಾರದೆ ಓಡುವ ।
 ದಾರಿಯ ನೋಡುತ್ತಲಿರಲಾಗ
 ಬಾರದಂಥ ಪರನಾರೇರ ಮೋಹಿಪ ।
 ಕ್ಷೂರಗೆ ಈ ರೂಪ ಫೋರವಾಗಿಹುದು
 ಸಾರದ ಮಾತಿದು ಯಾರಾದರೇನೀಗ ।
 ಮಾರನ ತಾಪವ ಹಾರಿಸುವೆ ॥ ೨೦॥

ಸ್ತೋಲಾಥ : ಕಲ್ಲಿನಂತೆ ಕರಿಣವಾದ ವಕ್ಷಸ್ಥಳವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಚಕ್ಷಿತನಾದ ಕೀಚಕ ಅನ್ನತಾನೆ " ನೀನು ಸ್ತ್ರೀಯೋ ಅಥವಾ ಮೃತ್ಯುದೇವತೆಯೋ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಮುಖ ತೋರಿಸು, ಎನ್ನತ್ತ ಧೀರನಾದ ಭೀಮನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರದೆ ಓಡುವ ದಾರಿ ನೋಡುತ್ತಿರಲು, ಭೀಮನು ಅವನ ಜಲನವಲನ ಏಕ್ಷಿಸಿ, "ಒಟ್ಟಿ ಬರದಂಥ ಪರಸ್ತೀಯರನ್ನು ಮೋಹಿಸುವ , ಪಡೆಯುವ ಆಸೆಯುಳ್ಳ ಉಗ್ರಸ್ವಭಾವದವನಿಗೆ ಈ ರೂಪ ಭಯಂಕರವಾಗಿಹುದು ನೋಡು" ಎಂದ. ಇದು ಸಾರದ ಮಾತು = ನನ್ನ ರೂಪ ಇಂಥದೆಂಬುದು ಸತ್ಯವಾದ ಮಾತು. ಯಾರಾದರೇನು, ನೀನು ಎಂಥವನಾದರೇನು ಈಗ ನಿನ್ನ ಕಾಮದ ದಾಹವನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಬರದ ಹಾಗೆ ಹೋಗಲಾಡಿಸುವೆ ಎಂದ ಭೀಮಸೇನ.

ವಿಶೇಷ : ಭೀಮಸೇನನ ರೂಪವು ಪಾಪಿಗಳಿಗೆ ಭಯಂಕರವೂ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಸೌಮ್ಯವೂ ಎಂಬುದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ.

ಶುದ್ಧಹೆಣ್ಣಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ ಎನ್ನ । ವಿದ್ಯವ ನಿನಗೇ ಸದ್ಯಕೆ ತೋರುವೆ ನಿದ್ರೆ ಕೆಡುವಂಥ ಬುದ್ಧಿಯು ನಿನ್ನದು । ಸದ್ಯ ಮಾಡದೆ ಮುದ್ದೆಸೆನ್ನ ಬುದ್ಧಿವಂತೆಂದು ವದ್ದಿಗೆ ಹೋಗಲು । ಎದ್ದು ಸಮೀರಜ ಗುದ್ದಲು ಕೀಚಕ ಬಿದ್ದನು ಭೂಮಿಲಿ ಗೆದ್ದನೆನುತ ಅನಿ-ಇರುದ್ದನ ಸೃಂಗಿಸುತ್ತೆದ್ದ ಭೀಮ ॥೨೧॥

ಸೂಧಾಲಾಘಣ :ಶುದ್ಧಹೆಣ್ಣೀಂದು = ನಾನು ಪರಿಶುದ್ಧಸ್ತ್ರೀಯೆಂದು
ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ(ಜಾಳನಿಗಳಿಗಲ್ಲ ತಿಳಿದಿದೆ, ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಂತಸಂಗಕ್ಕೆ
ಯೋಗ್ಯವಾದವ ಭೀಮಸೇನ, ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣನೆಂದು ಉಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ
ವಿಚಾರ). ನನ್ನ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು(ಸ್ತ್ರೀಕುಶಲತೆಯನ್ನು) ನಿನಗೆ ಈಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ
ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ; ನಿದ್ರೆಬರದಂಥ ಮನಸ್ಸು ನಿನ್ನದು(ಕಾಮವಶರಾದವರಿಗೆ ನಿದ್ರೆಜಲ್ಲ,
ಲಜ್ಜೆಯಿಲ್ಲ, ಭಯವಿಲ್ಲ), ಶಬ್ದ ಮಾಡದೆ ನನ್ನನ್ನು ಮುದ್ದಿಸು ಎಂದು ಭೀಮಸೇನ
ದ್ರೌಪದಿಯ ಅನುಕರಣೆ ಮಾಡುತ್ತ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ನೀನು ಬಹುಜಾಣೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹಣಿಸಿ ಕೀಚಕನು, ವದ್ದಿಗೆ= ಮಗ್ಗಳಿಗೆ
ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರಲು, ಸಮೀರಜ = ವಾಯುಪುತ್ರನಾದ ಭೀಮಸೇನನು, ಎದ್ದು =
ಮಂಚದಿಂದ ಎದ್ದು ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆಯಲು, ಕೀಚಕನು
ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ತಲೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಮೃತನಾಗಿ ಬಿದ್ದನು. ತನ್ನ
ಕೆಲಸವಾಯಿತು(ಶ್ರೀಹರಿಸೇವೆಯು ಸಲ್ಲಿತೆಂದು) ಎಂದು ಅನಿರುದ್ಧನ ಸ್ಕರಿಸುತ್ತ =
ನೀನೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಮಾಡಿಸಿದ ಈ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಸುಪ್ತಿತನಾಗೆಂದು
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಸ್ಕರಿಸುತ್ತ ಭೀಮ ಎದ್ದ.

ಮ.ತಾ.ನಿಣಣಯದಲ್ಲಿ :ಶ್ರೀರೋ ಗುದೇ ಪಾಣಿಪಾದೌ ಚ ತಸ್ಯ ।
ಪ್ರವೇಶಯಾವಾಸ ವಿಮೃದ್ಧ ವೀರಃ ॥ ೨೨/೨೫॥

ಎರನಾದ ಭೀಮಸೇನ ಕೀಚಕನ ಶಿರಸ್ಸು ಮತ್ತು ಕ್ರೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಅವನ ಗುದದಲ್ಲಿ
ಸೇರಿಸಿ ಮಾಂಸದ ಮುದ್ದೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕಾಲ್ಜೆಂಡಿನಂತೆ ಒದ್ದು ಅವನ
ವಿಕೃತದೇಹವನ್ನು ದ್ರೌಪದಿಗೆ ತೋರಿಸಿದ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿ ಪರಸ್ತೀಯನ್ನು
ಕೆಣಕುವವರಿಗೆ ಆಗುವ ದುರ್ಗತಿಯನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸಾರಿದ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

**ಕೆಟ್ಟ ಕೀಚಕ ತಾ ಕೊಟ್ಟ ಲಾಂಭನದಿ ।
ಬೆಟ್ಟದಂಥ ದೇಹ ಬಿಟ್ಟ ನಿನ್ನವನ
ಪಟ್ಟಾಗಿ ತೋರುವೆ ದೃಷ್ಟಿಸು ಎನ್ನಲು ।
ಭೃಷ್ಟನ ನೋಡುವುದೇನೆಂದಳು ।**

ಕೊಟ್ಟಭಾಷೆಯು ಈಗ ಮುಟ್ಟಿತು ನಿನಗೇ ।
 ಕೃಷ್ಣನ ದಯದೀ ಕರ್ಪೂರು ಹಿಂಗಿತು ।
 ಪಟ್ಟಣಕೀ ಸುದ್ದಿ ಮುಟ್ಟಿದ ಮುಂಚೆಯೇ ।
 ಗುಟ್ಟಿಲಿ ಪೋಗುವೆ ಧಟ್ಟನೆಂದ ॥ ೨೨ ॥

ಸೂಳಲಾಘಂ : ದುಷ್ಪತೀಚಕನು, ಕೊಟ್ಟಿ ಲಾಂಭನದ = ನೀನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿ ಗುರುತಿನಂತೆ ಅವನು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ತಾನು ಬೆಟ್ಟಿದಂಥ = ದೊಡ್ಡದೇಹವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದನು. ನಿನ್ನವನ = ನಿನೊಡನೆ ಸರಸವನ್ನಿಷ್ಟಿಸಿದ ಆ ದುಷ್ಪನನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೋರಿಸುವೆ ನೋಡು, ಅವನ ಗತಿ ಏನಾಗಿದೆ ನೋಡು ಎಂದ. ಆಗ ದ್ರುಪದಿಯು, ಭೃಷ್ಟನನ್ನು ನೋಡುವದೇನಿದೆ ಎಂದಳು.

ಆ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಕೊಂಡು ಯಮನಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವೆನೆಂದು ನಿನಗೇ ಕೊಟ್ಟಿ ಮಾತು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಪೂರ್ಣವಾಯಿತು ಕೃಷ್ಣನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಈ ಕಾಟವೂ ಸಹ ತಪ್ಪಿತು. ಈ ಸುದ್ದಿಯು(ತೀಚಕನ ಮರಣದ ವಿಷಯ) ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಲುಪುವ ಮುಂಚೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ(ಧಟ್ಟನೆ ಪೋಗುವೆ) ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಭೀಮಸೇನ ನುಡಿದ.

ಅರಸಿ ನಿನೊಳು ಸರಸಬೇಕೆಂಬ ।
 ಪುರುಷನ ಜೀವದೊರಸೆ ಕೊಂಡೆನು
 ಹರುಷದೀ ಪುರದ ಅರಸು ಎಮ್ಮುನು ।
 ಇರಿಸಿಕೊಂಡೊಂದು ವರುಷವಾಯಿತು
 ಚರ್ಸಿದ ಸೈಹಕ್ಕೆ ವಿರಸಬಂತೆಂದು ।
 ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯು ಕರೆಸಿ ನಿನೊಳ-।
ಗಿರಸದರೆ ಹಂಯವದನನ ಪದಪದ್ಮ ।
ಸೃಂಸತ ಗದೆಯನು ಧರಿಸುವೆನು ॥ ೨೩ ॥

ಸೂಧಲಾಘವ : ಅರಸಿ = ಹೇ ದ್ರುಪದಿ, ನಿನೊಂದಿಗೆ ಸರಸವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ ಪುರುಷವನ್ನು ಜೀವಸಹಿತವಾಗಿ ಕೊಂಡೆನು. ಈಗ ಈ ಪಟ್ಟಣದ ರಾಜನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನ(ದ್ರುಪದಿ ಸಹಿತ ಪಾಂಡವರನ್ನು) ತನ್ನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸುಮಾರಾಗಿ ಒಂದು ವರುಷವಾಯಿತು(ಅಜ್ಞಾತವಾಸದ ಅವಧಿ ಮುಗಿಯಲು ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಿಂದ). ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ಕೂಡಿ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ ಬೆಳೆದ ಸ್ವೇಹಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಯಿತೆಂದು(ಕೀಚಕನನ್ನು ನಿನ್ನ ಗಂಧವಾ ಪತಿಗಳು ಕೊಂದರೆಂಬ ಸುದ್ದಿಯ ಕೇಳಿ) ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿ = ರಾಣಿ ಸುದೇಷ್ಣಿ ನಿನ್ನನ್ನು ತನ್ನ ಅಂತಃಪುರದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿದರೆ, ಹಯವದನನ = ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಪಾದ ಪದ್ಮ ಸ್ತುರಿಸುತ್ತ ಗದೆಯನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ವಿಶೇಷಾಂಶ : ಕೀಚಕನ ವಥೆಯಾದಾಗ ಅಜ್ಞಾತವಾಸದ ಅವಧಿ ಮುಗಿಯಲು ಇಂದಿನಗಳಿಂದ್ದವು. ರಾಣಿಯು ದ್ರುಪದಿಯನ್ನು ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿದರೆ, ಭೀಮಸೇನ ಗದೆಯನ್ನು ಧರಿಸುವನು ಎಂಬ ವಾತನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡು, ದ್ರುಪದಿಯು ಸುದೇಷ್ಣಿಯ ಹತ್ತಿರ ಕೇವಲ ಇನ್ನೂ ಹದಿಮೂರು ದಿನ(ಇಂದಿನ) ವಾತ್ರ ಅವಕಾಶ ಕೊಡು, ನಂತರ ನೀನು ಇರು ಎಂದರೂ ನಾನಿರಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಟ್ಟಿಸುತ್ತಾಳೆ.

" ತ್ರೈಯೋದಶಾಹವಾತ್ರಂ ಮೇ ರಾಜಾ ಕಾಣುಮ್ಯತು ಭಾಮಿನಿ । ಕೃತಕೃತ್ಯಾ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಗಂಧವಾಸಸ್ತೇ ನ ಸಂಶಯಃ ॥ ---ಭಾರತ(ವಿರಾಟ ೨೪/೨೯.೫೦)

ಮ.ತಾ.ನಿಣಂಯದಲ್ಲಿ : ...ಯಾಹೀತ್ಯಾಚೇ ತಾಂ ಸುದೇಷ್ಣಾ ಭಯೀನ । ತ್ರೈಯೋದಶಾಹಂ ಪಾಲಯೀತ್ಯಾಹ ತಾಂ ಸಾ೨೫/೨೦

ಹೀಗೆ ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜರು ಅಪೂರ್ವ ಕೃತಿಯನ್ನು, ಶ್ರೀಗಾರಮಂಯವಾಗಿ, ತತ್ತ್ವಗಳಿಂಬ ಮಣಿಗಳಿಂದ ಪ್ರೋಣಿಸಿ ನಮಗೆ ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟು ಉಪಕಾರವಾಡಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯೆನಿಸಲಾರದು.

ಹೀಗೆ ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ನಾವು ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಹೊಯ್ದಾಟದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀಹರಿ-ವಾಯು ಗುರುಗಳ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗೋಣ.

॥ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜಾಂತಗಂತ ಶ್ರೀಮಧ್ವಾಂತಗಂತ ಶ್ರೀಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪರಣಮಷ್ಟು ॥